

Covid 19 Sınırlandırılmalarının Kadına Yönelik Aile İçi Şiddet Üzerine Etkisi: Literatür Taraması/ The Effect of Covid 19 Restrictions on Domestic Violence Against Women: Literature Review

Şahika ŞİMŞEK ÇETİNKAYA¹

1. Kastamonu Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, sahika_simsek@hotmail.com

Gönderim Tarihi | Received: 16.11.2021, Kabul Tarihi | Accepted: 27.01.2022 Yayın Tarihi | Date of Issue: 23.06.2022, DOI: <https://www.doi.org/10.25279/sak.10.25279/sak.1024549>

Atıf | Reference: "ŞİMŞEK ÇETİNKAYA, Ş. (2022). Covid 19 Sınırlandırılmalarının Kadına Yönelik Aile İçi Şiddet Üzerine Etkisi: Literatür Taraması. Sağlık Akademisi Kastamonu (SAK), 7(Covid 19 ek sayı),125-133"

Öz

COVID-19 salgını ve ardından gelen kısıtlamalar dünyayı çeşitli şekillerde etkilemiştir. Bu etki hem psikososyal hem de bireysel alanlarda birden fazla sonuca yol açmıştır. Küresel olarak endüstriyel üretimde azalma, işyerlerinin kapanması, işsizlik, finansal yükümlülüklerin karşılamaması, madde kullanımının artış bu sonuçlardan bazılarıdır. Ayrıca aile içi şiddet gibi suçların yaygınlığında da artış görülmüştür. Enfekte olma korkusu ve stresi, karantina, salgını önleme protokolleri ve ekonomik gerilemenin neden olduğu baskı insanlar arasındaki gerilimin artmasına neden olmuştur ve bu da aile içi şiddetin artmasını tetiklemiştir. Bu derlemenin amacı, COVID-19 ile ilgili kısıtlamaların aile içi şiddet üzerine etkisini incelemektir. Aile içi şiddet, COVID-19 salgınının ortaya çıkmasıyla birlikte etkisi artan önemli bir halk sağlığı sorunu olmuştur. Dünya genelinde aile içi şiddet olaylarının sıklığının ve acil çağrı hattına yapılan başvuru sayısının arttığı rapor edilmiştir. Ev karantinası failer ve mağdurların sürekli aynı ortamda kalmasına ve aile içi şiddetin artmasına aynı zamanda kadınların şiddet raporu almasında da azalmalara neden olmuştur. Araştırma bulguları, COVID-19 pandemisinin etkilerini anlamamıza katkıda bulunması ve özellikle savunmasız oldukları bir dönemde kadınların ve çocukların güvenliğini sağlamak için gerekli politikaların oluşturulmasının önemini vurgulamaktadır.

Anahtar kelimeler: COVID-19 virüsü, kadın, aile içi şiddet, pandemi

Abstract

The COVID-19 pandemic and restrictions have affected the world in various ways which has led to multiple consequences in both psychosocial and individual domains. Some of these results are a global decrease in industrial production, unemployment, increase in substance use and increase in the prevalence of crimes such as domestic violence. The fear and stress of being infected, quarantine, prevention protocols, and pressure from the economic downturn have led to increased tensions between people, which has triggered an increase in domestic violence. The purpose of this review is to examine the impact of COVID-19-related restrictions on domestic violence. Domestic violence has become an important public health problem, the impact of which has increased with the emergence of the COVID-19 epidemic. It has been reported that the frequency of domestic violence incidents and the number of applications to the emergency hotline have increased worldwide. Home quarantine caused perpetrators and victims to stay in the same environment and increased domestic violence, as well as a decrease in women's reporting of violence. Findings

highlight the importance of contributing to our understanding of the impacts of the COVID-19 pandemic and establishing the necessary policies to ensure the safety of women and children at a time when they are particularly vulnerable.

Keywords: COVID-19 virus, female, domestic violence, pandemics

1. Giriş

2019 korona virüs hastalığı (COVID-19), şiddetli akut solunum sendromu korona virüs 2'nin (SARS-CoV-2) neden olduğu ve dünya çapında hızla büyüyen küresel bir pandemi haline gelmiştir (Hu ve diğerleri 2020). COVID-19 pandemisi, dünya nüfusu arasında insanlığa yönelik en belirgin tehditlerden biri olarak hissedilmiştir. COVID-19 salgını sırasında insanlar görünmez ve karanlık bir düşmanla savunmasız bir şekilde mücadele etmek zorunda ve bireyselliklerini kaybetmeye zorlayan ani bir ölüm riskiyle karşı karşıya kalmışlardır (Mazza ve diğerleri 2020). Hastalığın zarar verici sonuçları sadece can kaybıyla sınırlı kalmamış, aynı zamanda ciddi sosyo-psikolojik sonuçlar da doğurmuştur (Maji ve Bansod, 2021). Virüsün yayılımını önlemek ve halk sağlığını korumak amacıyla hükümetler tarafından sosyal mesafe, izolasyon, karantina işletmelerin kapanması gibi çeşitli koruyucu önlemler alınmıştır (Campell,2021) Ancak halk sağlığı üzerindeki ciddi olumsuz etkileri azaltma arayışında olan bu hazırlıksız stratejiler, dünya genelinde aile içi şiddet oranlarındaki artışı da beraberinde getirmiştir (Ertan ve diğerleri2020). Genellikle yakın partner şiddeti olarak adlandırılan aile içi şiddet, kadınları orantısız bir şekilde etkiler ve neredeyse her üç kadından biri yaşamları boyunca fiziksel veya cinsel şiddete maruz kalmaktadır. Aile içi şiddet fiziksel, cinsel, psikolojik ve finansal bileşenlerin yanı sıra kontrol edici veya zorlayıcı eylem ve davranışları da içermektedir (Devries ve diğerleri 2013). Covid-19 ile ilgili ev karantinası önlemleri ve yaygın kurumsal kapanışların uzun bir süre devam etmesi, stres ve işsizlik, düşük gelir, sınırlı kaynaklar ve sınırlı sosyal destek gibi aile içi şiddet için ilişkili risk faktörlerinin de artmasına neden olmuştur (Campell, 2021). Medya ve kurumsal raporlarda, COVID-19'dan etkilenen ülkelerde özellikle kadınlara ve çocuklara yönelik aile içi şiddetin arttığı vurgulanmaktadır (Taub, 2020). Aile içi şiddet ciddi bir halk sağlığı problemi ve insan hakları ihlali olarak kabul edilmektedir. Aile içi şiddet kadınların yaşamını tehdit etmekle birlikte şiddete uğrayan kadınlarda pek çok olumsuz sağlık sonuçları da ortaya çıkmaktadır. Yapılan sistematik derleme ve meta analiz çalışmasında aile içi şiddetin ağrı, depresyon, küretaj, uyku problemleri, depresyon ve hipertansiyonla ilişkili olduğu belirtilmiştir (Hawcroft ve diğerleri 2019) Şiddet Kadınlar için yaşamı tehdit eden sonuçlar doğurmakla birlikte kadınların yaşam deneyimleri üzerinde derin etkiler bırakmaktadır (Islam ve diğerleri 2020). Bu derlemenin amacı, COVID-19 sınırlandırılmalarının kadına yönelik aile içi şiddete etkisini literatür doğrultusunda incelemektir.

2. Aile İçi Şiddet ve Covid 19

Aile içi şiddet, aile içinde meydana gelen, cinsiyete dayalı, kadın üzerinde baskı ve üstünlük kurmayı amaçlayan, tehdit, dayatma, kontrol içeren, psikolojik, cinsel, ekonomik, fiziksel zararlar sonucunda kadınların sevgi, güven ve benlik saygısı duygularını yok eden yaygın bir şiddet biçimidir (Barbara ve diğerleri 2020). Aile içi şiddet, coğrafi sınırlar, ekonomik gelişmişlik ve eğitim düzeyi ne olursa olsun kadın ve aile bireylerinin yaşam kalitelerini, ruhsal durumlarını, duygularını ve fiziksel durumlarını doğrudan ve dolaylı olarak etkileyen endişe verici bir sorundur (Laeheem, 2016). Aile içi şiddetin ele alınması hem aile içi şiddetin

yaygınlığı hem de ilişkili fiziksel morbidite, psikolojik morbidite ve mortalite ışığında küresel bir halk sağlığı önceliğidir (Dünya Sağlık Örgütü, 2013). Sağlıkla ilgili acil durumlar da dahil olmak üzere krizlerin, sosyo-ekonomik ve sağlık sistemlerinde altta yatan eşitsizliklerde ve toplumsal cinsiyete dayalı güç dinamiklerinde daha çok fark yarattığı vurgulanmıştır. Bu nedenle pandemi sürecinde virüsten korunmak amacıyla ev karantinasının da kadınlara yönelik şiddeti arttırabileceği belirtilmektedir (Belizzive diğerleri 2020). Dünyada daha önceki salgın ve doğal afet olaylarında, kadınlara yönelik şiddetin arttığı ancak şiddeti önleme ve müdahale faaliyetlerinin azaldığı bildirilmiştir (Fraser, 2020). Pandemiyle ilişkili korku ve belirsizlik, çeşitli şiddet biçimlerini alevlendirebilecek veya ateşleyebilecek elverişli bir ortam sağlamaktadır. Sosyal mesafe, karantina, kısıtlı seyahat ve önemli toplum kaynaklarının kapatılması gibi eylemlerin aile içi şiddet riskini önemli ölçüde artırabilmektedir (Campbell, 2020). Örneğin 2004 yılında Hint Okyanusu tsunamisinden sonra kadınlara karşı aile içi şiddet yaklaşık %48 oranında artış göstermiştir (Rao, 2020). Küresel bir salgın olan ve dünyayı etkisi altına alan Koronavirüs diğer salgınlara benzer şekilde tüm kurumlarda olduğu gibi aile kurumunda da önemli değişikliklere neden olmuştur.

Yeni koronavirüs SARS-CoV-2, ilk olarak Aralık 2019'da Çin'in Hubei Eyaleti Wuhan'da bir dizi atipik solunum yolu hastalığına neden olan ajan olarak tanımlandı. Buradan itibaren COVID-19 olarak adlandırılacak olan SARS-CoV-2 hastalığı, 11 Mart 2020 tarihinde Dünya Sağlık Örgütü (WHO) tarafından resmi olarak pandemi ilan edilmiştir (WHO,2020). COVID-19'un pandemi olarak ilan edilmesi ve dünya çapında sosyal, ekonomik ve politik dinamiklerin değişmeye neden olmasıyla birlikte ülkeler, hayat kurtarmak ve virüsün yayılmasını önlemek amacıyla farklı önlemler almışlardır. İzolasyon, seyahat kısıtlamaları karantina alınan en yaygın önlemler arasındadır. Bununla birlikte sadece belirli alanlarda insanların iş amacıyla hareketine izin verilmiştir ve insanlar, yalnızca birinci derece yakınlarına erişebilecekleri uzun süreler boyunca evde mahsur kalmışlardır. Bu önlemler pandemi eğrisini düzleştirmede faydalı olmuştur ve bu önlemlerin COVID-19'un yayılmasıyla mücadelede etkili olduğu kanıtlanmıştır. Ancak bu durum ev ortamında şiddet uygulayanla birlikte kalmak zorunda olan kadınlar için aile içi şiddetin artmasına neden olarak başka bir halk sağlığı sorununa neden olmuştur (Nakyzae, 2020). Pandemi ile şiddet uygulayıcılar kadın ve çocuklara virus bulaştırmakla tehdit etmiş ve şiddetin yeni bir formunun ortaya çıktığı belirlenmiştir (Emezue, 2020).

3. Covid 19 ve Aile İçi Şiddet Riskinin Artması

Virüsün insandan insana bulaşmasını önlemek amacıyla sosyal mesafe ve sokağa çıkma yasağı dünyadaki çoğu ülke tarafından benimsenen kontrol stratejileri olmuştur (Adhikari ve diğerleri 2020). Bu önlemler, aile geliri, kişiler arası bağlar, refah ve ruh sağlığı üzerindeki etkileri yoluyla aile dinamiklerini etkilemiştir (Sánchez, 2020). Dünya Sağlık Örgütü (WHO), COVID-19 acil durumunu kontrol altına almak ve yönetmek için çıkarılan kısıtlayıcı tedbirlerin (örn. karantina, izolasyon ve sosyal mesafe) kadınlara yönelik şiddet riskini artırabileceği vurgulanmıştır (WHO,2020). Sediri ve arkadaşlarının yaptıkları çalışmada (2020) kadına yönelik şiddeti karantina sırasında önemli ölçüde arttığı (%4,4'ten %14,8) kadınların büyük çoğunluğunun psikolojik şiddete maruz kaldığı ve karantinadan önce şiddete maruz kalan kadınların şiddete maruz kalma riskinde artış olduğu belirtilmiştir. Aynı zamanda Fransa, Singapur ve Arjantin'de ev içi kavga vakaları sırasıyla %30, %33 ve %25 arttığı bildirilmiştir (Shafiri ve diğerleri 2020). Hindistan'da pandemi ile kadınların %25,8'inin şiddete maruz kaldığı, %6,2'sinin ağır şiddete uğradığı ve aile içi şiddetin anksiyete ve depresyonda önemli

bir belirleyici olduğu belirtilmiştir (İndu ve diğerleri 2021). Birçok ülkede, karantina önlemlerinin yürürlüğe girmesinden bu yana, aile içi şiddetle ilgili rapor edilen vakaların ve şiddete yönelik hizmet ihtiyaçları önemli ölçüde arttığı bildirilmiştir. Çin'de hareket kısıtlamalarını takiben aile içi şiddetin iki kat arttığı ve aile içi şiddetin covid-19'a ilişkin kısıtlamaların katkıda bulunduğu bildirilmiştir (Wanging, 2020). Avustralya'da yapılan iki çalışmada, sağlık profesyonelleri, Mart 2020'de pandeminin başlamasından bu yana aile içi şiddeti ifşa eden hasta sayısında ve şiddet görülme sıklığında önemli bir artış olduğunu bildirmişlerdir (Mclean ve diğerleri 2021; Pfitzner ve diğerleri 2021). Aynı zamanda Avustralya'da Google üzerinden yapılan aile içi şiddet aramalarının da %75 arttığı belirtilmiştir (Poata, 2020). Peruda yapılan bir çalışmada aile içi şiddet yardım hattına (Línea 100) yapılan telefon aramalarına ilişkin veriler değerlendirildiğinde yapılan aramaların görülme sıklığının Nisan ve Temmuz 2020 arasında yüzde 48 arttığı belirtilmiştir (Agüero, 2020). Mart 2020 ile Mart 2019 karşılaştırmasına göre Alabama, Jefferson şehrinde aile içi şiddet yardım çağrısının %27 ve New York'ta yüzde 10 arttığı belirtilmiştir (Boserup ve diğerleri 2020). Şiddet ev karantinası süresince gebe kadınlarda da devam etmiştir. Abrahams ve diğerleri (2020), Cape Town'daki gebe kadınlar arasında aile içi şiddet düzeylerinin (fiziksel, psikolojik ve cinsel) yaklaşık %3 oranında bildirilmektedir.

4. Şiddete İlişkin Risk Faktörleri

Pandemi ışığında yeniden yapılandırılan olağan sağlık ve sosyal hizmetlerde yaşanan aksaklıkların yanı sıra sığınma evleri ve yardım hatları gibi desteklere erişimin azalması, aile içi şiddetin bildirilmesini olumsuz etkileyebilmektedir. Şiddeti uygulayan bireylerle bir arada kalmak, sadece şiddetin derecesini ve sıklığını artırmakla kalmaz, aynı zamanda mağdurların koruyucu ve sağlık hizmetleri ve kriz merkezleri ile iletişim kurmasını veya arkadaşlarından ve ailelerinden dışarıdan yardım almalarını zorlaştırır, böylece korku ve tam bir umutsuzluk aşılabilir (Baig ve diğerleri 2020). Covid-19 ve sonrasında alınan kontrol önlemleri, psikolojik sorunlara yol açarak bireylerin yaşam, iş ve eğlence ritimlerinin bozulmasına neden olmuştur ve bu durum pandemi sırasında aileler içinde artan çatışmalara yol açabilmektedir (Yang ve diğerleri 2021). Ev izolasyonu, mağdurları aile içi şiddet uygulayıcılarla daha fazla zaman geçirmeye zorlayabilmekte ve aile ilişkilerini kötüleştirecek çatışmalar için ek fırsatlar yaratabilmektedir (Zhang, 2020). Das ve diğerleri (2021) yaptıkları çalışmada yaşam standartları düşük ailelerde, Covid 19 nedeniyle şu anda eşsiz işsiz olan eşleri kredi kullanan ve eşinin günlük alkol tüketimi fazla olan kadınlar arasında aile içi şiddetin daha fazla olduğu belirlenmiştir. Ayrıca, sosyal kısıtlamalar, kadınların farklı barınma kaynaklarına erişimini de sınırlandırmıştır: sığınaklar ve oteller, müşteri kapasitelerini azaltmıştır ve seyahat kısıtlamaları, kadınların daha güvenli yerlere erişimini engellemiştir (Evans ve diğerleri 2020).

Kadınlara karşı Covid 19 süresince aile içi şiddetin artmasında saldırganın hastalığa yakalanma korkusu nedeniyle artan stresi, gelecekle ilgili belirsizlik, sosyal iletişimin yokluğu yoksul sınıflarda gelir azalması tehdidi, sigortalı bir işte çalışmama alkollü içecek ve diğer psikoaktif maddelerin tüketiminin etkili olduğu belirtilmiştir (Marques ve diğerleri 2020). Bradbury-Jones ve Isham'a (2020) göre, COVID-19 ile başa çıkmak için uygulanan kısıtlama ve ev karantinası şiddet uygulayıcılara daha fazla özgürlük vermiştir ve mağdurların telefonlara, internete ve diğer insanlara erişimini sınırlandırarak, şiddetin kendi kontrolleri altında tutmuşlardır pandemi sırasında ABD'de silah ve mühimmat satışlarında artışın olması

ateşli silahlara erişim ve ölümcül aile içi şiddet olayları arasındaki açık bağlantı göz önüne alındığında endişe verici bir risk faktörü olarak yorumlanmaktadır (Campell, 2020).

5. Sonuç ve Öneriler

COVID-19 dünya çapında büyük bir sağlık tehdididir. Ancak pandeminin gölgesinde kalsa da acil olarak önlem alınması gereken küresel halk sağlığı sorunlarından biri de kadına yönelik aile içi şiddettir. COVID-19 süresince rapor edilen aile içi şiddet vakaları ülkeden ülkeye farklılık gösterse de genel bir sonuç aile içi şiddetin pandemi süresinde arttığı yönündedir. Sağlık Kurumları şiddet mağduru vakaları belirlemede, destek sağlamada ve bu kriz sırasında hayatta kalanların deneyimlerini paylaşmada kilit bir role sahiptir. Literatürde pandeminin aile içi şiddete etkisine ilişkin yapılan çalışmalar sınırlıdır ve şiddetin dinamiklerine dair kanıt üretmek için özgün çalışmalara ihtiyaç vardır. Pandemi sırasında ve sonrasında kadına yönelik şiddeti önleme ve bunlarla mücadeleye yönelik stratejiler tasarlanmalıdır. Ülkeler kadınların fiziksel ve psikolojik sağlığını tehdit eden, şiddet riskini artıracak durumlara yönelik önlem almayı öncelikli hedefleri olarak belirlemelidir. Kadınların şiddete yönelik savunmasızlıklarına odaklanan sosyal, ekonomik ve sağlık politikaları, kadına yönelik şiddeti önlemenin merkezinde yer almalıdır.

Bu dönemde, toplumsal cinsiyet eşitliğinin sağlanmasını desteklemek eşit ve adil bakım verilmesini sağlamak ve karantinadaki kadınların ihtiyaçlarının belirlenmesi oldukça önemlidir. Aynı zamanda kadına yönelik şiddeti önlemede kadınlara uzaktan psikolojik ve hukuksal danışmanlık veren birimler kurulmalıdır. Şiddete uğrayan bireylere tanık olduğunda 112 veya 183 numaraları aranarak yardım istenmelidir. Alo 183 hattının kapasitesi artırılarak şiddete uğrayan kadınların takibi yapılmalıdır (Abay ve Akin, 2021).

Kaynaklar

Abay, E., Akin, A. (2021). Covid-19 salgınında; Dünyada ve Türkiye’de kadınlara yönelik şiddet ve toplumsal cinsiyet. *Sağlık ve Toplum*, 31(3), 11-16.

Abrahams, Z., Boisits, S., Schneider, M., Prince, M., ve Lund, C. (2022). The relationship between common mental disorders (CMDs), food insecurity and domestic violence in pregnant women during the COVID-19 lockdown in Cape Town, South Africa. *Social Psychiatry and Psychiatric Epidemiology*, 57(1), 37-46. <https://doi.org/10.1007/s00127-021-02140-7>

Adhikari, S. P., Meng, S., Wu, Y. J., Mao, Y. P., Ye, R. X., Wang, Q. Z., .. ve Zhou, H. (2020). Epidemiology, causes, clinical manifestation and diagnosis, prevention and control of coronavirus disease (COVID-19) during the early outbreak period: a scoping review. *Infectious Diseases of Poverty*, 9(1), 1-12. <https://doi.org/10.1186/s40249-020-00646-x>

Agüero, J. M. (2021). COVID-19 and the rise of intimate partner violence. *World development*, 137, 105217.

- Baig, M. A. M., Ali, S., ve Tunio, N. A. (2020). Domestic violence amid COVID-19 pandemic:Pakistan's perspective. *Asia Pacific Journal of Public Health*, 32(8), 525-526. <https://doi.org/10.1177/1010539520962965>
- Bellizzi, S., Nivoli, A., Loretto, L., Farina, G., Ramses, M., ve Ronzoni, R. (2020). Violence against women in Italy during the COVID-19 pandemic. *International Journal of Gynaecology and Obstetrics: the Official Organ of the International Federation of Gynaecology and Obstetrics*, 150 (2): 258-259. 10.1002/ijgo.13270
- Boserup, B., McKenney, M., ve Elkbuli, A. (2020). Alarming trends in US domestic violence during the COVID-19 pandemic. *The American Journal of Emergency Medicine*, 38(12), 2753-2755. <https://doi.org/10.1016/j.ajem.2020.04.077>
- Bradbury-Jones, C., ve Isham, L. (2020). The pandemic paradox: The consequences of COVID-19 on domestic violence. *Journal of Clinical Nursing*, 29(13-14), 2047–2049. <https://doi.org/10.1111/jocn.15296>
- Campbell, A. M. (2020). An increasing risk of family violence during the Covid-19 pandemic: Strengthening community collaborations to save lives. *Forensic Science International: Reports*, 2, 100089. <https://doi.org/10.1016/j.fsir.2020.100089>
- Das, T., Roy, T. B., ve Roy, R. (2021). Reintegration with family and intimate partner violence (IPV) against women among the returnee migrant worker's family during COVID-19 induced lockdown: A Block-level analysis using multinomial logistic regression model. *Children and Youth Services Review*, 130, 106226. <https://doi.org/10.1016/j.childyouth.2021.106226>
- Devries, K. M., Mak, J. Y., Bacchus, L. J., Child, J. C., Falder, G., Petzold, M., .. ve Watts, C. H. (2013). Intimate partner violence and incident depressive symptoms and suicide attempts: a systematic review of longitudinal studies. *PLoS Medicine*, 10(5), e1001439. <https://doi.org/10.1371/journal.pmed.1001439>
- Emezue, C. (2020). Digital or digitally delivered responses to domestic and intimate partner violence during COVID-19. *JMIR Public Health and Surveillance*, 6(3), e19831. Doi:10.2196/19831
- Ertan, D., El-Hage, W., Thierrée, S., Javelot, H., ve Hingray, C. (2020). COVID-19: urgency for distancing from domestic violence. *European Journal of Psychotraumatology*, 11(1), 1800245. <https://doi.org/10.1080/20008198.2020.1800245>
- Evans, M. L., Lindauer, M., ve Farrell, M. E. (2020). A pandemic within a pandemic— Intimate partner violence during Covid-19. *New England journal of Medicine*, 383(24), 2302-2304. DOI: 10.1056/NEJMp2024046
- Fraser DE. Impact of COVID-19 Pandemic on violence against women and girls. VAWG helpdesk research report. 2020: No:284

- Global and regional estimates of violence against women: Prevalence and health effects of intimate partner violence and non-partner sexual violence World Health Organization, Geneva (2013) https://apps.who.int/iris/bitstream/handle/10665/85239/9789241564625_eng.pdf;jsessionid=0EE32873F733D9C624C329744DBAF674?sequence=1, Erişim :25 Nisan 2020
- Hawcroft, C., Hughes, R., Shaheen, A., Usta, J., Elkadi, H., Dalton, T., .. ve Feder, G. (2019). Prevalence and health outcomes of domestic violence amongst clinical populations in Arab countries: A systematic review and meta-analysis. *BMC Public Health*, 19(1), 1-12. <https://doi.org/10.1186/s12889-019-6619-2>
- Hu, Y., Sun, J., Dai, Z., Deng, H., Li, X., Huang, Q., .. ve Xu, Y. (2020). Prevalence and severity of corona virus disease 2019 (COVID-19): A systematic review and meta-analysis. *Journal of Clinical Virology*, 127, 104371. <https://doi.org/10.1016/j.jcv.2020.104371>
- Indu, P. V., Vijayan, B., Tharayil, H. M., Ayirolimeethal, A., ve Vidyadharan, V. (2021). Domestic violence and psychological problems in married women during COVID-19 pandemic and lockdown: a community-based survey. *Asian Journal of Psychiatry*, 64, 102812. <https://doi.org/10.1016/j.ajp.2021.102812>
- Islam S.D.U., Bodrud-Doza M., Khan, R.M., Haque, M.A., Mamun, M.A. (2020). Exploring COVID-19 stress and its factors in Bangladesh: A perception-based study. *Heliyon*, 6(7): e04399. doi: 10.1016/j.heliyon.2020.e04399
- Laeheem, K. (2016). Factors affecting domestic violence risk behaviors among Thai Muslim married couples in Satun province. *Kasetsart Journal of Social Sciences*, 37(3), 182-189. <https://doi.org/10.1016/j.kjss.2016.08.008>
- Maji, S., Bansod, S., ve Singh, T. (2021). Domestic violence during COVID-19 pandemic: The case for Indian women. *Journal Of Community and Applied Social Psychology*, 1-8 Advance online publication. <https://doi.org/10.1002/casp.2501>
- Marques, E. S., Moraes, C. L. D., Hasselmann, M. H., Deslandes, S. F., ve Reichenheim, M. E. (2020). Violence against women, children, and adolescents during the COVID-19 pandemic: Overview, contributing factors, and mitigating measures. *Cadernos de saude publica*, 36, e00074420. doi: 10.1590/0102-311X00074420
- Mazza, M., Marano, G., Lai, C., Janiri, L., ve Sani, G. (2020). Danger in danger: Interpersonal violence during COVID-19 quarantine. *Psychiatry Research*, 289, 113046. <https://doi.org/10.1016/j.psychres.2020.113046>
- McLean, S. A., ve McIntosh, J. E. (2021). The mental and physical health of family mental health practitioners during COVID-19: Relationships with family violence and workplace practices. *Australian Journal of Psychology*, 73(4), 395-404. <https://doi.org/10.1080/00049530.2021.1934118>

- Nakyazze, B. (2020). Intimate partner violence during the COVID-19 pandemic: An impending public health crisis in Africa. *The Anatolian Journal of Family Medicine*, 3(2), 92-95 <https://doi.org/10.5505/anatoljfm.2020.96967>
- Pfitzner, N., Fitz-Gibbon, K., ve True, J. (2020). Responding to the 'shadow pandemic': Practitioner views on the nature of and responses to violence against women in Victoria, Australia during the COVID-19 restrictions. 4-28 <https://doi.org/10.26180/5ed9d5198497c>
- Poate, S. (2020). 75% increase in domestic violence searches since Coronavirus. NBN News. Retrieved on 7th April, 2020 from: <https://www.nbnnews.com.au/2020/03/31/dvsearches-coronavirus>
- Rao, S. (2020). A natural disaster and intimate partner violence: Evidence over time. *Social Science ve Medicine*, 247, 112804. <https://doi.org/10.1016/j.socscimed.2020.112804>
- Sánchez, O. R., Vale, D. B., Rodrigues, L., ve Surita, F. G. (2020). Violence against women during the COVID-19 pandemic: An integrative review. *International Journal of Gynecology ve Obstetrics*, 151(2), 180-187. <https://doi.org/10.1002/ijgo.13365>
- Sediri, S., Zgueb, Y., Ouanes, S., Ouali, U., Bourgou, S., Jomli, R., ve Nacef, F. (2020). Women's mental health: Acute impact of COVID-19 pandemic on domestic violence. *Archives of Women's Mental Health*, 23(6), 749-756.
- Sharifi, F., Larki, M., ve Latifnejad Roudsari, R. (2020). COVID-19 outbreak as threat of violence against women. *Journal of Midwifery and Reproductive Health*, 8(3), 2376-2379. <https://doi.org/10.22038/jmrh.2020.16036>
- Taub, A. (2020). A new Covid-19 crisis: Domestic abuse rises worldwide. *The New York Times*, 6 <https://www.nytimes.com/2020/04/06/world/coronavirus-domestic-violence.html>
- Wanqing Z. Domestic violence cases surge during COVID-19 epidemic. Sixth Tone; 2020 [cited 2020May29]. <https://www.sixthtone.com/news/1005253/domestic-violence-cases-surge-during-covid-19-epidemic>
- World Health Organization (WHO). COVID-19 and violence against women: What the health sector/system can do. March 26, 2020. Available at: <https://www.who.int/reproductivehealth/publications/emergencies/COVID-19-VAW-full-text.pdf> Accessed May 3, 2020.
- World Health Organization. WHO timeline- COVID-19. <https://www.who.int/news-room/detail/27-04-2020-who-timeline-covid-19>. [14 September 2020]
- Yang, M., He, P., Xu, X., Li, D., Wang, J., Wang, Y., .. ve Chen, D. (2021). Disrupted rhythms of life, work and entertainment and their associations with psychological impacts under the stress of the COVID-19 pandemic: A survey in 5854 Chinese people with different sociodemographic backgrounds. *PloS One*, 16(5), e0250770. <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0250770>

Zhang, H. (2020) The influence of the ongoing COVID-19 pandemic on family violence in China. *J Fam Viol*, 1:11 <https://doi.org/10.1007/s10896-020-00196-8>.

Extended Abstract

The novel coronavirus SARS-CoV-2 was first identified in December 2019 in Wuhan, China's Hubei Province, as the causative agent of a series of atypical respiratory diseases. SARS-CoV-2 disease, later named COVID-19, was officially declared a pandemic by the World Health Organization (WHO) on March 11, 2020. Countries have had to take urgent measures to control the epidemic. Countries have had to take urgent measures to control the epidemic. Movement restrictions, social distance, isolation, closure of workplaces outside the markets, remote working, distance education are among the important measures to protect public health and reduce disease transmission. Although the spread of the virus was tried to be prevented with the measures taken, individuals were limited to the place of residence, away from their friends, family, schools and workplace, and as a result, their stress and anxiety levels increased. This situation also led to deterioration in the power dynamics within the family. Economic uncertainties and inadequacies, unemployment, stress, increase in alcohol use, long-term sharing of the same environment of the victim and perpetrator of violence, and lack of social support have led to an increase in risk factors for domestic violence. For men, the loss of income caused them to have less control over the family economy and they resorted to violence to maintain this control over their wives. Women who are victims of domestic violence may spend more time with perpetrators of domestic violence during social isolation and create additional opportunities for conflicts that will worsen family relationships. Disruptions in health care and social services due to the pandemic, decreased access to support such as shelters and helplines limited women's use of support systems. Violence against women tends to increase in all kinds of emergencies, including epidemics. Outbreaks can exacerbate existing gender inequalities for women and affect the way they receive treatment and care. Action plans and appropriate strategies should be designed to prevent domestic violence against women during and after the pandemic. In this period, it is very important to support the achievement of gender equality. The purpose of this review is to examine the effects of COVID-19 restrictions on domestic violence against women in line with the literature.